

EMPERYALİST SAVAŞ POLİTİKALARINA KARŞI EMEK, BARIŞ VE DEMOKRASİ MÜCADELESİNİ SAHİPLENİYORUZ!

1 EYLÜL DÜNYA BARİŞ GÜNÜ

“Çocuğun gördüğü düştür barış.

Ananın gördüğü düştür barış.

Ağaçlar altında söylenen sevdâ sözleridir barış...”

1 Eylül 1939 günü Nazilerin Polonya'yı işgaliyle başlayan, insanlık tarihinin en acımasız, en kanlı ve en kirli savaşı olan, büyük çoğunluğu siviller olmak üzere milyonlarca insanın ölümü ile sonuçlanan II. Dünya Savaşının üzerinden 86 yıl geçti. Emperyalizmin bu kanlı paylaşımında en az 70 milyon insan yaşamını yitirdi ve o dönem dünya nüfusunun %3'üne denk gelen bu kayıpların tamamına yakını emekçi ve yoksul insanlardı.

Aradan geçen bunca zamana rağmen emperyalistler daha fazla kar elde etme adına sermaye ihracına, tekelleşmeye, silahlanmaya hız kesmeden devam ediyorlar.

Savaşın olduğu coğrafyalarda insanlığın tüm kazanımları yok edilirken 21. yüzyılın ilk çeyreğinde kadınlar ve kız çocukları köle pazarlarında satılmakta, tecavüz, işkence, mal varlıklarına el koyma, talan ve doğa katliamları işgalci

güçlerce yaygınlaştırılmaktadır. Savaşın çıkmasında hiçbir rolü olmayan coğrafyanın emekçi yoksul halkları zorla yerlerinden edilerek sürgün yollarında tarifsiz acılar yaşamakta, sığındıkları ülkelerde insanlık dışı şartlar nedeniyle yaşayan ölümler haline gelmektedirler.

Maalesef geldiğimiz aşamada 'savaş suçları' dahi dava konusu yapılmamaktadır! Öyle ki, Gazze'de BM'nin resmen ilan ettiği kıtlık nedeniyle toplu ölümlerin an meselesi olduğu bugünlerde bırakalım savaş suçlarının yargılanmasını Gazze'nin işgal ve ilhak edilmesi "çare" diye sunulur noktaya gelinmiştir.

Savaşta dahi hedef olmaması gereken hastanelerin bombalanması, sağlıkçıların, gazetecilerin öldürülmesi ve uluslararası kamuoyunun buna sessiz kalışı nasıl vahim bir tablo ile karşı karşıya olduğumuzun göstergesidir.

Suriye’de demokrasi, barış, eşit yurttaşlık, laiklik, kadın ve çocuk hakları, ekoloji mücadelesi veren tüm toplumsal güçlerin reddini temsil eden bir rejimin uygulayıcısı olan HTŞ eliyle Alevilere, Dürzilere karşı gerçekleştirilen savaş suçlarına karşı da aynı kesimlerin ve ideolojik birliktelik yaşayanların ses çıkarmaması katliamların kanıksanmasına ve duyarsızlaşmaya yol açmaktadır. Şundan eminiz ki, bu kanlı rejime ve katliamlarına dolaylı dolaysız destek veren, sessiz kalan tüm güçler tarih önünde hesap verecektir.

Ülkemizde de silahlanmaya ayrılan paylar her yıl katlanarak devam etmekte, alt emperyal yayılmacı heveslerle ülkemiz sonu belirsiz maceralara sürüklenmek istenmektedir. “Stratejik derinlik” adına girilen bazı kirli ilişkilerin ülkemizin de vekalet savaşı yürüten ülkeler arasına girmesine neden olmaktadır.

Öte yandan AKP-MHP iktidar bloğu, 2016 yılından sonra 45 günlüğüne ilan ettikleri, 2018 Temmuz’una kadar uzattıkları ve sonrasında ise fiilen devam ettirdikleri OHAL uygulamalarıyla ülkeyi yönetiyor. Kamu emekçilerine adeta savaş açan AKP iktidarı 1 Eylül 2016 gecesinde, yayımladığı 672 sayılı KHK ile sorgusuz sualsiz şekilde 50 bin 875 kamu görevlisini ihraç etti. O günden bu yana ihraç, açığa alma, adli ve idari soruşturmalar, gözaltı ve tutuklamalar, demokratik hakların kullanımını yasaklama ve fiili müdahaleler gibi her türlü zor ve baskı aracı artarak devam etmiştir.

İktidar son yerel seçimler sonrası iyice açığa çıkan meşruiyet krizini siyasal ve ekonomik baskıyla kapatmaya çalışırken, 19 Mart ve sonrasındaki siyasi operasyonlarda olduğu gibi yoğun gözaltı ve tutuklamalarla, anti demokratik uygulamalarla, özellikle de laiklik karşıtı gerici kuşatmayla var olmaya çalışıyor.

Dünyada ve ülkemizde 1 Eylül, savaşa karşı barış ve demokrasi taleplerinin yükseltildiği bir gün iken; geldiğimiz siyasi ve ekonomik zeminde ülkemizde, ölüm, kan ve gözyaşı dışında bir sonuç üretmeyen savaş/şiddet odaklı bu politikalarda ısrarın bedelini emekçiler ve ezilenler olarak ülkenin %99’u ödemektedir.

Ekmeğimize, geleceğimize, aşımıza, ormanımıza, suyumuzla göz dikenler ile halkların bir arada yaşama iradesini hedef alanlar geriye kalan %1’lik sömürü odaklarıdır.

Yani savaştan nemalananlar ile emekçileri açlık ve yoksulluğa mahkûm edenler aynı çıkar çevreleridir.

Dolayısıyla barış ve demokrasi talebi emek ve demokrasi güçleri için ekmek ve su kadar temel ihtiyacı haline gelmiştir.

Savaş ve militarizmin; emperyalizmin tüm yıkıcı işgaline karşı, ancak tüm ezilen halkların ve emekçilerin kendi özgür iradesini, taleplerini ifade edebileceği, demokratik düzenlerin, bu coğrafyalarda kalıcı barışı sağlayacağını biliyoruz.

Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu (KESK) olarak bizler, kurulduğumuz günden bu yana sadece kamu emekçilerinin ekonomik ve sosyal hakları için değil; aynı zamanda savaşa karşı, barışın ve demokrasinin örgütlü sesi olmanın onurunu taşıyoruz. Bugün bu tarihsel kavşakta, yüreğimizde derin acılar bırakan çatışmalı dönemin tekrarlanmaması adına, devam eden sürecin emek, barış ve demokrasi lehine, halkların kardeşliğini ve bir arada yaşam zeminini güçlendirecek şekilde kalıcı barışla sonuçlanması için çaba göstermeye, süreci sahiplenmeye devam edeceğiz.

KESK olarak; 2. Dünya savaşının yıkıcı mirasının önünde emekçilerin ve ezilen halkların, sermaye tarafından cephelere sürülmesine ve yok edilmesine izin vermeyeceğiz. Sendikal sorumluluğumuzu yerine getirerek; emek ve demokrasi güçleriyle birlikte hareket ederek sürece aktif müdahil olacağız. Bunun için sadece parlamentoya sıkıştırılmayan, demokratik kitle ve emek-meslek örgütlerinin de sözünü kurabildiği demokratik işleyişin hakim olması, açık ve şeffaf şekilde paylaşılması için çaba harcayacağız.

Adaletin, eşitliğin, özgürlüğün, laikliğin, dayanışmanın, insanca bir yaşamın kalıcı hale getirildiği bir dünya ve ülke kuruncaya kadar barış mücadelesinden bir an olsun vazgeçmeyeceğiz.

YAŞASIN BARIŞ!
BIJÎ AŞÎTÎ!
يحيى السلام